

Prædiken til Bededag

Matt. 7, 7-14

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Jesus sagde: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for. Eller hvem af jer vil give sin søn en sten, når han beder om et brød, eller give ham en slange, når han beder om en fisk? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke jeres fader, som er i himlene, give gode gaver til dem, der beder ham! Derfor: Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne. Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange, der går ind ad den. Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den!« Matthæusevangeliet 7,7-14

Hvad er vejen og porten til livet? Og hvordan finder vi derhen?

I går kom meldingen om, at Danmark nu langsomt begynder at åbne op igen. Vi starter med butikker og storcentre, biblioteker og så senere cafeer, efterskoler og kirken den 18. maj. Og så i juni kulturinstitutionerne. Det føles, som utrolig lang tid siden, at vi lukkede ned. Selvom, det har været lidt som om hele samfundet har været på standby i den periode, så er det, som om, der er utrolig meget, der har ændret sig i samfundet.

I dag skulle der, som jeg også sagde før, have været konfirmation her i kirken. Det var meningen, at det skulle have været den store festdag og kulminationen på mange måneders konfirmandundervisning. Men sådan gik det ikke helt. Der kom en virus, som ændrede hele verdens gang. I går bad jeg de konfirmander, som skulle have været konfirmeret i dag, om at tænke over og skrive tre ting, som havde været sværest for dem under nedlukningen, og tre ting gode ting, under nedlukningen, som de havde oplevet det.

Mange af konfirmanderne nævnte, at det

allersværeste var al den død og sygdom, som coronaen har bragt med sig. Også det store savn til venner og familie, og det at man ikke må kramme, og generelt at man begynder at keder sig. Det har været svært, at aktiviteter er lukket ned, og mange nævnte sågar, at de virkelig savnede at gå i skole, men heldigvis ser det ud til, at de fleste snart kan komme tilbage. Mange har savnet at kunne lave det, som de lavede før. Konfirmanderne sagde, at det var svært ikke at kunne rejse rundt, og man har skullet tænke ekstra meget over det, som man har foretaget sig. Det har været svært, at konfirmationerne er blevet udskudt her i kirken, og der har generelt været mange aflyste eller udskudte arrangementer. Livet har været meget anderledes. Jeg tror, at mange af os kan genkende det, som konfirmanderne siger: Der har været mange svære ting forbundet med nedlukningen.

Spørgsmålet er, om der også er kommet noget godt ud af denne nedlukning? Det er et åbent spørgsmål. Det er ikke alle, som oplever det på den måde. Men i hvert fald spurgte jeg konfirmanderne om det. Mange svarede, at de var glade for, at de kunne være meget mere sammen med deres familie og være hjemme. De sagde, at det er godt for klimaet, fordi vi ikke har forurennet lige så meget, som vi plejer. Man har ikke kunnet se så mange venner og familie, men dem, man har kunnet se, kan man være blevet endnu tættere med. Nedlukningen har givet os en bedre forståelse af de gode aspekter ved sociale medier. Det har været en god mulighed for at gøre ting, som man ellers

ikke gør, og tage tingene mere i ens eget tempo. Man har fået mere fokus på hygiejne. Så sagde konfirmanderne, også med glæde, at man har kunne sove endnu længere, og se noget mere Netflix. Det har for konfirmanderne været de mest positive aspekter af nedlukningen. Og det kan man også godt forstå en del af.

Vejen og porten til livet er smal – men hvordan finder vi den?

I dag er det Bededag, og modsat de andre helligdage, så er Bededag mest af alt en dejlig pragmatisk dag, og det kan jeg ret god lide ved dagen. Den blev til i 1684, fordi biskoppen over Sjællands Stift, Hans Bagger, ønskede at samle de mange forskellige bøn og bodsdage, der var dengang, til én dag. Det var altså en slags sammenlægning, men hvor det allervigtigste var bønner som var tema for dagen. Det er en dag, hvor man kan fokusere på bønner som praksis. Det, at vi i kristendommen er blevet givet bønner som et sprog, hvor vi kan rette henvendelse til Gud.

Vi har lige sunget *Uberørt af Byens Travlhed*, konfirmandernes favorit salme, der handler om kirken. Om kirken, som en bygning, der giver ro midt i larmen. Det er på en måde, en ret paradoks salme at synge i dag, da kirken har været lukket de sidste par måneder. Selvom salmen kunne indikere det, så er kirken ikke et mere helligt rum end alle andre steder. Alt det religiøse, som forgår i kirken kunne lige så godt forgå udenfor eller i ens egen stue. Men kirken er arkitektonisk bygget til, at vi skal kunne

mærke det hellige, at vi skal føle os forbundet med Gud. Men det mener jeg også altid vi kan via bønner. Det at bede er i virkeligheden lidt som at bygge ens egen kirke. Og det er i virkeligheden også det, som jeg synes, salmen handler om. Det, at vi giver os selv hen. Får ro til at forholde os til alt det vigtige i livet. Får følelsen af det hellige. Bønner er en henvendelse til det allerhelligste. Bønner er en henvendelse til Gud. Bønner er en henvendelse til livet. Bønner er en henvendelse til alt det, som er uden for os selv, som vi ikke kan kontrollere. Bønner kan være et værn mod undergang, fordi der i bønner er en anerkendelse af, at vi har brug for hjælp nogle gange. Vi har brug for andre mennesker, og vi har brug for Gud. *I skal opføre jer over for andre, sådan som I gerne vil have, at de skal opføre sig over for jer.*

Da jeg spurgte konfirmanderne om, hvad der havde været sværest og bedst under nedlukningen, så pegede de på det positive i at være tættere sammen med sin familie, og det sværeste havde været at savne familie eller venner, som man ikke kunne se. Når vi mennesker går igennem kriser sammen, så gør fraværet af ting os særligt opmærksomme på det, som vi mangler. Alt det, som i virkeligheden er det vigtigste for os. Den port og sti, som leder os til livet. Vi mennesker har altid både bedt bønner fyldt med klage, fyldt med al den afmagt, som vi lever i. Men vi mennesker har også altid bedt takkebønner, hvor vi har takket for alt det, som vi har i vores liv. Begge dele er en påskyndelse af livet. Fordi begge dele

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk

er at tage livet alvorligt med alt det, som det indeholder.

Vejen og porten til livet er smal – så hvordan finder vi den?

Bed om det, som I har brug for, led så skal I finde, og bank på, så skal I blive lukket ind. Vi mennesker er alle sammen elsket af Gud. Gud tilgiver os alle vores fejltrin, som den gammeltestamentlige salme også sagde. Men det kræver, at vi åbner os for det budskab. Det kræver, at vi lukker det ind. Det kræver, at vi lader os omfavne af det. Og det er nok noget af det allersværeste. Det at begribe vores eget værd som mennesker.

Den vej, og den port, som fører til livet, er svær at gå. Det er så let at styrte i undergrunden. Det er så let at blive opslugt af alt det, som er ligegyldigt. Men når vi bliver tvunget til at hive i nødbremsen, som det er sket her i nedlukningen, så bliver man pludselig ekstra påmindet om alt det vigtige. Andre mennesker, venner og familie, at kunne give et kram, at have tid og ro. Alt det, som betyder noget, kommer til at stå meget klart, når vi mangler det.

Vejen og porten til livet er smal – så lad os finde den sammen.

Lad vores liv blive en bøn, hvor vi er i en evig dialog med Gud. En dialog, hvor vi både kan give udtryk for al det, vi glæder os over, men også dele al vores smerte og afmagt. En dialog, hvor vi kan tale om det liv, som vi skal have sammen. Når vi er i dialog om, hvordan livet skal leves, så hører vi nemlig andre stemmer end vores egen. Hvis vi kun hører og mærker os selv, så kan vi hurtig

ende i en menneskelig undergrund, hvor vi ikke forstår og mærker andre.

Vejen og porten til livet er smal – så lad os finde den sammen

Vibeke Bidstrup

Grundtvigs Kirke, København

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 588: Herre gør mit liv til bøn

Nr. 331: Uberørt af byens travlhed